

[Handelsministeren.]

på det pågældende marked. I et sådant tilfælde vil en eksportregulering, f. eks. i form af en kvoteringsordning gældende eksporten til dette marked, kunne være at foretrække fremfor det foruroligende alternativ, at der reageres på en måde, der skaber øgede vanskeligheder for den danske eksport eller resulterer i dennes bortfald.

Til lovforslagets første kapitel, der ingen realitetsændringer indeholder, har jeg alene den bemærkning, at det, efter at hvervet som kgl. bankkommissær ikke længer bestrides af handelsministeren, er nærliggende i forbindelse med lovens ajourføring ved formuleringen af bestemmelserne i dette kapitel at lade „handelsministeren“ erstatte af „den kongelige bankkommissær“ — en stilling, der som bekendt i henhold til loven om Danmarks nationalbank skal beklædes af en minister.

Lovforslagets tredje kapitel svarer i realiteten til det tilsvarende kapitel i den gældende lov. Bemyndigelserne i §§ 7 og 8 danner grundlag for de deviseregler m. v., der indeholdes i bekendtgørelsen af 20. juni 1961 om valutaforanstaltninger. De overvejelser, der stadig pågår i internationale organisationer om harmonisering etc. af de pågældende regler, har hidtil ikke kunnet motivere større ændringer i den praksis, hvorefter handelsministeriet og Danmarks nationalbank har administreret disse regler.

Det er ikke mindst bestemmelserne i lovforslagets fjerde kapitel om lovens administration, der har fået en „ansigtsløftning“. Der er her foretaget ændringer af sproglig og systematisk karakter, og bestemmelser, der må anses for overflødige, fordi de tilsvarende forhold er dækket af anden lovgivning — borgerlig straffelov og loven om partsoffentlighed i forvaltningen — er ikke medtaget. Endvidere har jeg tilladt mig i lovforslaget at udelade nogle bestemmelser i den gældende lov, som er reminiscenser fra en tid, hvor anvendelsen af lovens bemyndigelser havde en ganske anden og større indvirken på det økonomiske liv, end det nu er tilfældet.

Jeg skal i øvrigt om ændringerne i dette kapitel indskrænke mig til at bemærke, at ankenævnsordningen i den gældende lovs § 10 er omhandlet i lovforslagets §§ 10 og 11, der ligesom lovforslagets andre bestemmelser er formuleret efter forhandling med ju-

stittsministeriet for at opnå en ønskelig parallelisering med tilsvarende bestemmelser på andre lovområder. Ændringerne vil ikke på nogen måde forringe borgernes retsbeskyttelse over for administrationen i henhold til loven. Udeladelsen af bestemmelsen i den gældende lovs § 10, stk. 7, om, at besværinger over afgørelser, der fratager enkelte næringsdrivende import- eller eksportadgang eller stiller enkelte næringsdrivende dårligere end andre, straks kan indbringes for domstolene, beror på, at baggrunden for at opretholde en særskilt behandling af disse sager ikke synes at være til stede, efter at der i 1955 indførtes udtrykkelig hjemmel til, at ankenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene. Bestemmelsen i lovens § 10, stk. 7, stammer fra en tid, hvor andre klagesager end de i bestemmelsen omhandlede blev endeligt afgjort af handelsministeren efter indstilling fra vareforsyningsankenævnet. Bestemmelsen burde således være slettet allerede i 1955. Jeg kan i øvrigt tilføje, at valuta-ankenævnet ikke er overbebyrdet med sager; i det sidste par år har nævnet ikke haft en eneste sag til behandling.

Endelig kan jeg om lovforslagets femte kapitel bemærke, at visse bestemmelser i den gældende lovs §§ 17 og 18 er udeladt, da de kan anses for dækket af bestemmelser i straffeloven og retsplejeloven. Jeg havde ved lovforslagets fremsættelse gerne præsenteret bestemmelsen i den gældende lovs § 17, stk. 1, om de efter loven strafbare forhold i en forenklet og mere tidssvarende form. Man er i handelsministeriet i forhandling med justitsministeriet herom, og jeg håber under udvalgsbehandlingen at kunne fremsætte ændringsforslag til denne bestemmelse.

Også bestemmelserne om forældelse af strafansvar og konfiskation kunne jeg have tænkt mig anderledes udformet i lovforslaget, men da spørgsmålet om særlovgivningens regler om disse forhold for tiden er genstand for behandling i straffelovsrådet, henholdsvis justitsministeriet, med henblik på senere fremsættelse af forslag til ændring af gældende lovgivning, har jeg ikke fundet det hensigtsmæssigt at røre ved disse bestemmelser i forbindelse med udarbejdelsen af nærværende lovforslag.

Med hensyn til lovforslagets §§ 17 og 18